

- عنوان پروژه: مقایسه اسیدیفایر بر پایه اسید سیتریک (همراه خوراک و آب آشامیدنی) با نمونه‌های تجاری بر عملکرد، خصوصیات لاشه، مورفولوژی روده و پاسخ‌های ایمنی جوجه‌های گوشتی شماره مصوب پروژه: ۹۷۰۱۷۰-۰۰۳-۱۳-۴۳-۲۴
- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه‌ها و طرح‌های ملی و مشترک دارد):
- نام و نام خانوادگی مجری/مجریان: علی رضا حسابی نامقی
- نام و نام خانوادگی ناظران:
- نام و نام خانوادگی مشاور(ان):
- نام و نام خانوادگی همکاران: فهیمه علی پور خشت و علی نسری نژاد
- محل اجرا: ایستگاه طرق
- تاریخ شروع: ۹۷/۲/۱
- مدت اجرا: ۱ سال و نه ماه
- ناشر:
- شمارگان (تیراژ):
- تاریخ انتشار:
- این اثر در مورخ ۹۸/۱۰/۲۵ با شماره ۵۶۸۵۷ در مرکز اطلاعات و مدارک علمی کشاورزی به ثبت رسیده است.
- حق چاپ محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی‌ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

چکیده:

این آزمایش به منظور بررسی اثر سطوح مختلف اسیدیفایر در آب و جیره‌های جوجه‌های گوشتی بر عملکرد، فراسنجه‌های خونی، خصوصیات لاشه و مورفولوژی روده باریک جوجه‌های گوشتی در دو آزمایش طراحی شد. در هر یک از دو آزمایش با ۴۰۰ قطعه جوجه گوشتی یک‌روزه سویه راس در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار ۴ تکرار و ۲۰ قطعه جوجه به ازای هر تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل تیمار شاهد جیره‌ی بر پایه‌ی ذرت- سویا و جیره شاهد به اضافه ۰/۵، ۱ و ۱/۵ درصد اسیدیفایر تولیدی و ۱/۵ درصد اسیدیفایر تجاری به همراه پرکننده (حامل) در خوراک بود. آزمایش دوم شامل جیره شاهد به اضافه ۲۵۰، ۵۰۰ و ۷۵۰ گرم اسیدیفایر تولیدی و ۲۰۰ گرم اسیدیفایر تجاری در ۱۰۰۰ لیتر آب بود. نتایج آزمایش اول نشان داد خوراک مصرفی در جیره‌های حاوی ۱ و ۱/۵٪ اسیدیفایر تولیدی به طور معنی‌داری در مقایسه با شاهد در دوره آغازین افزایش یافت ($p < 0/05$). اسیدیفایر ۰/۵٪ باعث بهبود در وزن و ضریب تبدیل غذایی در مقایسه با شاهد در دوره آغازین و کل دوره شد ($p < 0/05$). اسیدیفایر تولیدی در سطح ۱٪ منجر به کاهش وزن جوجه‌های گوشتی و افزایش ضریب تبدیل غذایی در دوره رشد و کل دوره در مقایسه با شاهد شد ($p < 0/05$). سطح ۱/۵٪ اسیدیفایر تولیدی منجر به افزایش ضریب تبدیل غذایی در دوره آغازین در مقایسه با شاهد شد ($p < 0/05$). HDL سرم در جیره‌های حاوی اسیدیفایر اختلاف معنی‌داری با جیره شاهد نداشت و کمترین LDL در جیره حاوی ۰/۵٪ اسیدیفایر مشاهده شد. کاهش در آلكالین فسفاتاز سرم در جیره‌های حاوی ۱/۵ و ۱٪ اسیدیفایرهای تولیدی مشاهده شد ($p < 0/05$). pH دستگاه گوارش در دوازدهم در ۴۲ روزگی در جیره‌های حاوی اسیدیفایر در مقایسه با شاهد کاهش یافت ($p < 0/05$). اسیدیفایر تأثیری بر وزن لاشه و اندام‌ها نداشت اما منجر به بهبود ویژگی‌های مورفولوژی روده شد ($p < 0/05$). نتایج آزمایش دوم نشان داد خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در دوره رشد با افزودن ۵۰۰ گرم اسیدیفایر تولیدی در مقایسه با

شاهد در دوره رشد کاهش یافت ($p < 0/05$). وزن جوجه‌های گوشتی در سطح ۷۵۰ گرم اسیدیفایر تولیدی در دوره آغازین و کل دوره در مقایسه با شاهد افزایش یافت ($p < 0/05$). کاهش در تری گلیسیرید در تیمارهای حاوی اسیدیفایر و افزایش HDL سرم در تیمار حاوی اسیدیفایر تولیدی ($p < 0/05$) در مقایسه با شاهد مشاهده شد. تیمارهای حاوی اسیدیفایر آلکالین فسفاتاز سرم کمتری در مقایسه با شاهد داشتند ($p < 0/05$). کاهش در pH دوازدهه و ژژنوم در ۲۸ و ۴۲ روزگی در تیمارهای حاوی اسیدیفایر وجود داشت. اسیدیفایر تأثیری بر وزن لاشه و اندام‌ها نداشت اما منجر به بهبود ویژگی‌های مورفولوژی روده شد ($p < 0/05$). با توجه به بهبود عملکرد سطح ۰/۵ درصد و ۵۰۰ گرم اسیدیفایر تولیدی به ترتیب در خوراک و هزار لیتر آب توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: اسیدیفایر، جوجه گوشتی، خصوصیات لاشه، عملکرد، مورفولوژی روده